

Hruboskalsko

Vyhledávanou turistickou oblastí v Čechách je Český ráj. Jeho srdcem je skalní město v okolí zámku Hrubá Skála. Turisté říkají této oblasti Hruboskalsko, horolezci Skalák nebo Hrubice.

Jestliže se rozhodnete navštívit Hruboskalsko v roli turistů, vyjděte z Turnova po červené turistické značce. Podívejte se nazpátek z přírodní rozhledny Hlavatice, navštívte hrad Valdštejn, pokochejte se z několika vyhlídek a odpočiňte si na terase zámku Hrubá Skála. Úzkým a dlouhým skalním průchodem Myší díra sejděte do Zámecké rokle. Mezi impozantními věžemi s romantickými názvy jako Dračí zub, Daliborka a Osudová dojděte do Sedmihorek a do Karlovic na vlak. Průchod je přesně tak široký, aby jím prošly i hluboké kočárky a řídítka horských kol.

Pokud jste si vybrali nějakou věž k výstupu, počítejte s dlouhou „expedicí“. Zdejší výstupy jsou dlouhé, namáhavé a mnohdy velmi riskantní. Začátečníci se obvykle moří na jednodušších komínech, pokročilí volí spáry a stěny a experti lezou do převisů. Jištění pomocí kruhů je zde daleko od sebe, takže pády, byť zachycené lanem, bývají dlouhé a strašidelné. O to větší jsou zážitky z vylezení na temeno věže.

Pískovec na Hruboskalsku je měkký. Z toho vyplývá, že takzvaně solí. Na chyttech a stupech se drolí jemný píseček, který znesnadňuje pevný úchop a postavení horolezce. Navíc je nutné, aby po dešti dobře proschnul, a proto je tu zakázáno lézt ve vlhku a dva dni po poslední spadlé kapce.

Kudy: Vlakem z Turnova do zastávky Karlovice. Odtud pěšky pár set metrů nebo pár kilometrů

FOTO: JAKUB TUREK

Pro Hruboskalské skalní město jsou charakteristické impozantní skalní věže dosahující výšky až 55 m. Nacházejí se zde četné vyhlídky, skalní rozsiedliny a velké bohatství tvarů zvětrávání skal.

Tabulka obtížnosti skalního lezení

Lezení na skalách je riskantní zábava pro každého, kdo neprošel komerčním nebo oddílovým horolezeckým kurzem. Nejdůležitější informací, kterou lze vyčíst z tištěných či internetových průvodců, je obtížnost výstupu. Tomu je potřeba všechno přizpůsobit. Na těžší lezení je obvykle nutné brát s sebou více vybavení, mít spolehlivého spolezce a samozřejmě být připraven na všechny překážky. Podmínkou pro přežití horolezce je tedy odhad vlastních schopností a možností. Kdo obvykle leze trojky, těžko může doufat, že se mu podaří vylézt sedmičku. Velmi přibližně lze říci, že chodecký terén (v tabulce označen CH) zvládne s občasným přidržením každý. Je ovšem nutno podotknout, že nesmí trpět závratí ani přehnaným strachem.

Obtížnost jedna značí, že horolezec potřebuje ke svému postupu rukou. Dvojka bývá zpravidla lehké lezení, při kterém už začátečník potřebuje lano. Jsou ovšem známy dvojkové výstupy, z nichž naskakuje husí kůže i zkušeným lezcům. Týká se to především komínů. Trojka je v tuzemských skalách obvykle znakem solidní cesty, na které si „zaleze“ každý. Pro nováčky to bývá vrchol jejich schopností. Čtyřka a pětka jsou stupně, v jejichž rámci se pohybuje většina rekreačních horolezců. Někdy nahlednou i do šestek či sedmiček, ale to už vyžaduje trénink a častý pobyt ve skalách. Vyšší stupně jsou vyhrazeny jen trénovaným sportovcům. Často se na nich padá, zkouší se každý krok a pro uznání jejich přelezu platí přísná pravidla.

UIAA	Francie	Sasko	UIAA	Francie	Sasko
CH			7-	6a+	VIIIa
1	1	I	7	6b	VIIIb
2	2	II	7+	6b+	VIIIc
3		III	8-	6c+	IXa
3+	3		8	7a	IXb
4-		IV	8+	7a+	IXc
4			9-	7b+	Xa
4+	4		9	7c	Xb
5-		V	9+	7c+	Xc
5			10-	8a+	XIa
5+	5a	VI	10	8b	
6-	5b	VIIa	10+	8b+	
6	5c	VIIb	11-	8c	XIIa
6+	6a	VIIc	11	9a	

Poznámka: Stupnice UIAA je nejčastější hodnocení Mezinárodní unie horolezeckých svazů. Používá se především na skalách, které nejsou pískovcové. Tato stupnice je velmi podobná starší Welzenbachově škále, která se značí římskými čísly.

Francie – stupnice používaná na vápencových skalách v zemích jižní Evropy. Sasko – speciální stupnice pro německé a české pískovcové věže. Němci jsou při označování obtížnosti obvykle měkčí, Češi tvrdší. Ale nemusí to platit vždy a všude, protože každá oblast má své tradice.